

Bố tôi mới nghe tôi kể về Tết nào tôi đang sống ở quê ăn Tết hồi tôi nghỉ ngay về quê nhà ở Việt Nam. Hình ảnh ngày Tết quê tôi là hình ảnh của ký ức, vô cùng đầm ấm và đẹp đẽ. Nhưng nhớ lại khi chúng ta bắt ký ức đánh lừa.

Thật khó quên những ngày Tết của thời xa xưa cũ. Chẳng những màu sắc cũng đẹp làm chúng ta ngây ngất. Tết ở Sài Gòn có thể thiếu cái nhộn nhịp những đêm thay thế bằng những bông mai vàng chen lẫn dưa hấu đỏ. Chả hoa Nguyễn Huệ xinh đẹp những hiên hòa không hào nhoáng và những hàng bánh mì của chợ Sài Gòn để bày biện như những tác phẩm nghệ thuật.

Và chính những hình ảnh đó đã khiến tôi nhớ lại Tết tìm về quê ăn Tết.

Tôi đã gặp những người tìm về quê ăn Tết và mới nghe kể về một niềm hạnh phúc.

Một ông bạn kể tôi là năm đi xem chợ hoa Phụng Lưc Thôn tôi nhớ đến chợ hoa Nguyễn Huệ. Ông bạn tôi bảo là chợ hoa Phụng Lưc Thôn những loại cây hoa đẹp nhất để những người làm cho ông như chợ hoa năm nào vì hoa Cali khác hoa Sài Gòn. Ông thêm cảnh mai vàng thật đẹp. Hoa Lan đẹp nhất những hoa Lan không thay thế cho những chậu cúc đẹp. Ngay cả đến chậu quýt Cali cũng không giống chậu quýt quê tôi.

Sau những năm ao ước, năm ngoái ông tìm về Sài Gòn ăn Tết và về quê. Chả hoa Nguyễn Huệ nay đã trở thành Đền hoa Nguyễn Huệ. Lẻ lỏn, quê mùa, nhà tây nhà ta, phần lớn bày cây cảnh đẹp như danh là đền hoa Nguyễn Huệ làm ông sống sống. Còn đâu chợ hoa ngày xưa mà ông thêm buồn. Dĩ nhiên Sài Gòn vẫn có chợ hoa, những chợ hoa Nguyễn Huệ mà ông yêu mến đã không còn nữa.

Bà chị tôi kể tôi là năm trước cũng đem con cái về ăn Tết ở Việt Nam. Bà đã cố gắng trình bày sao cho đến ngày 30 Tết về đến Hà Nội. Tôi Giao Thừa, bà cùng mấy cô con gái và gia đình tìm ra đền ng tính theo dân Hà Nội đi. Về ra đến đền, cảnh rì loàn của một thành phố không biết đến kết luận giao thông đã làm bà hoảng sợ. Mấy đứa con đến tận ngõ mãi không dám qua đền. Sau cùng, một ông đến tuấn, giọng nói thanh tao của người Hà Nội cũ, thấy tình hình báo “Các bà cố đi, hãy sợ tránh. Còn chị thì chị bao giờ sang đền ng đền c đâu.”

Đánh bôo, mầy m con dút dúi nhau qua đống, ch ch c mãi m i đón đ c m t cái taxi đ đ n chùa Tr n Qu c. Ngôi chùa c kính n m bên h Tây không đông khách b ng Ph Tây H nh ng cũng ch t ng i. M c đ u lúc đó v a quá n a đêm sang năm m i, v n cây c nh c a chùa đã b v t s ch, trông tiêu đ u nh m i tr i qua m t c n bão. H i ra m i bi t khách th p ph ng đã “hái l c” tr i h t. Bu n r u m con tr v khách s n. Sáng mừng m t, đ ng sá v ng hoe, không ng i đi i. Thành ph b n th u d dáy nh ng tr ng tr n, ch có nh ng ng i phu v sinh đang thâu đ n bãi chi n tr ng. Đi quanh qu n không tìm đ c đ n m t ti m ph , m con bà ch ch ng tôi đành tr v khách s n. Cái T t quê h ng tr thành m t c n ác m ng. Và ngày T t i càng làm cho h c m th y mình ch là ng i khách l ch không ph i tr v quê h ng.

M t ng i b n khác cũng th m nh hàng năm v n theo m đi l l ng T Quân Lê Văn Duy t. Năm v a qua bà b n đã tìm v Sài Gòn đ vi ng L ng Ông đ m Giao Th a. H i x a, ng i đi l đã đông, bây gi ng i đi l còn đông h n n a. H ng khó nghi ngút ng p tr i, đoàn ng i nh n c l i cu n ng i ta không sao c ng đ c. Ngoài nhang đèn, s ng i làm ăn kinh doanh còn mang theo nhi u l v t h u hĩnh đ c u tài l c. Con heo quay n m trên mâm xung quanh đ y ti n gi y cúng sao khó coi quá. Chen chúc m t h i, b n tôi cũng b đoàn ng i đ y vào đ n c a l ng. Ng c nhiên nhìn cánh c ng s n ph t l i sao màu mè h n ngày x a. Vào đ n bên trong, đoàn ng i đi vào nh p vào đoàn ng i đi ra, m nh tay m i ng i tha h b cây c i. Bên trong l ng, n i xin x m ng i ta đ ng vòng trong vòng ngoài, ng i n l y ng i kia vái, ti ng xúc x m n ào nh c óc. X m xin xong l i ph i ra ngoài nh th y gi i đoán. Hàng lo t các ông th y ch c s n, l m le ch b o. S quá, bà b n tôi b ra sau đ th p n n h ng trên ph n m c a T Quân và Phu nhân r i v i v b v .

M t ng i b n n a l i th m nh ng món ăn ngày T t quê nhà. Ông ta c c quy t là mi ng m t m ng c u Sài Gòn ngon h n, không ng t l nh m t Cali. Ông còn kh ng đ nh đ a đ thì ch có đ a đ Vi t Nam m i ng t và mát r i. Ông nh đ n đ n bánh t t, đ a đ a tai heo, mi ng c ki u và nh ng con tôm ng t l m đ nh m nhi ba x ngày T t. Ông ch nh ng th này Cali không ngon b ng. Năm nay ông tìm v Vi t Nam ăn T t. Khám phá đ u tiên c a ông là đ a đ Vi t Nam bây gi thua đ a đ Cali vì b n phân hóa h c quá nên x p mà không ng t. Đ a tai heo không giòn, c ki u có v nh có mùi hóa ch t còn con tôm khô cho đ a đ nh m gi đây trông cũng đ đ p nh x a nh ng c n vào thì l t nhách.

Trong khi đó h i năm 2005 tôi có đ p ghé Cali ăn T t. B u không khí nh n nh p không thua gì ngày T t quê h ng. Ti ng pháo n gi n khác h n v i s im l ng c a cái T t Vi t Nam vì ngày nay pháo b c m. Ch hoa Ph c L c Th vui v , n ào, không khác gì ch hoa Nguy n Hu . Trong khi đang đi ch hoa, tôi g p m t gia đ nh t Âu Châu sang Cali ăn T t. Ông bà này k i là sau khi v Vi t Nam v m ng quá, bây gi c vài năm l i tìm sang Little Saigon đ h ng

Vợ quê ăn Tết

Tên: Lê Phan

Tháng: 31 Tháng 1 Năm: 2009 12:15

cái Tết quê họ ông. Ông tâm sự “Đây mới thực là quê họ ông của chúng mình. Bên đó bây giờ đã trở thành xã hội. Tết thực ăn, tiếng nói, diện mạo thực tập quán, ngay cả cách chèo ghe đi, lái đi xe, họ khác mình quá rồi, và bọn họ thêm buồn. Họ là chèo a kô cò mới lên thuyền lá cò để họ còn đi ng tìm.”

Quả đúng là vậy.